

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mare Prooroc Ilie Tesviteanul

Mă port între cer și pământ cu oștirile cerești, cu sfinții și cu îngerii, care Mă slăvesc neîncetat și care mărturisesc de lângă Mine slava Mea cu ei și slava lor cu Mine, căci plata celor ce știu taina și lucrarea iubirii, e mare plata lor, e Dumnezeu cu slava Lui cerească în sfinții Lui, iar în ziua aceasta ceata proorocilor din cer are în sărbătoare cerească pe Ilie proorocul, cel care a arătat deslușit și a lăsat peste pământ cunoscută cu multul taina raiului, hrană de rai aducând peste casa cea săracă de viață și de hrană a văduvei din Sarepta Sidonului, căci harul cel ceresc a locuit în proorocul Ilie și s-a înmulțit făina și s-a înmulțit untdelemnul cel atât de puțin care mai era în casa aceea, și hrană de rai a fost această minune, cu nimic legată ea de pământ.

O, fiilor, o, fiilor care-Mi vegheați venirea Mea pe pământ cuvânt, punem în cartea Mea cu voi învățătură deslușitoare a tainei raiului, taină purtată de sfinți pe pământ, căci proorocul Ilie a pregătit pâine nepământească în casa văduvei în care el era oaspete în vremea călătoriei lui dintr-o parte în alta pe pământ. Când Îi dai lui Dumnezeu ultima putere, ultima picătură pe care o ai, vine Domnul cu rodire mare, vine din cer, vine din rai rodire, dar n-are omul putere să simtă și să înțeleagă apoi lucrarea cerească însoțindu-l pe el pe pământ.

O, fiilor, dacă nu v-aș avea pe voi învăluiți de Mine în darul credinței în venirea Mea cuvânt peste pământ, o, cu cine, cum aș mai putea grai ca să-Mi las cuvântul pe pământ? O, fiilor, nu este prețuit Dumnezeu. Nu știe omul această lucrare ca s-o facă el între el și Dumnezeu. Voi suferiți întru Mine, și Eu întru voi sufăr de această jale, de lipsa iubirii de Dumnezeu în om, măi fiilor, o, dar nu trebuie să ne sfârșim nădejdea. Se vor ridica cei care vor purta în ei harul iubirii de Dumnezeu, fiilor. Așa i-am spus și proorocului Ilie, așa l-am mângâiat și pe el în durerea din el pentru Dumnezeu, Cel atât de lipsit de iubirea cea din partea omului.

O, fiilor, purtăm durere, căci Eu împart cu voi ce port. Grăiesc peste pământ de peste șaizeci de ani prin acest izvor ceresc de cuvânt, și-Mi aștern în carte cuvântul gurii Mele și va fi cine să ia aminte, o, că nu în zadar lucrează Dumnezeu. Așa i-am spus și lui Ilie proorocul, i-am spus că mai sunt cei ce iubesc pe Dumnezeu și că n-a rămas singur întru această durere sfântă, o, că e mare durere să iubești pe Dumnezeu și să vezi în jurul tău peste tot despărțirea de Dumnezeu a omului, închinarea la el însuși a omului și pierderea vremii vieții lui în ne iubire de Dumnezeu, de Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, fiilor.

O, aș fi mult mai îndurerat decât sunt dacă n-aș avea grai peste voi ca să-Mi spun durerea Mea cea grea și tot mai grea, căci căutarea după Dumnezeu se stinge de tot în oameni, și tot mai pământ sunt oamenii toți, căci lucrarea cea multă a duhului rău îi tot acoperă pe toți din toate părțile, de nu mai are Dumnezeu cum să-l facă pe om să privească și spre cer și să-l înțeleagă durerea, durerea lui Dumnezeu, Făcătorul a toate, fiilor.

O, sfinți iubiți ai cerului Meu, Mă port cu voi între cer și pământ și ne umplem de jale și ne scriem pe pământ durerea duhului și e în durere Duhul Sfânt, Care cuprinde în El pe toți sfinții Lui. O, va rodi rod sfânt durerea noastră și ne va fi nouă de mângâiere, nouă, celor îndurerați de la ne iubirea de Dumnezeu a celor de pe pământ, iubiții Mei.

— *O, Îndureratul Doamne, rana duhului meu e mai mare acum ca atunci când mă ducea pe pământ ne iubirea de Dumnezeu a oamenilor toți. Tu îi aștepti pe oameni, îi aștepti mereu, la fel și noi, sfinții Tăi. O, și îi aștepti măcar pe creștini și îi tot aștepti să se întoarcă*

cu fața spre sfinți, spre părinții din cer, o, dar și creștinii au acest păcat al ne iubirii de Dumnezeu, Doamne. Nu pot ieși din lume creștinii, nu ies din duhul lumii, bieții de ei, și stau cu fața spre lume, creștinii în care Tu dai încă să nădăduiești, Doamne. Tu îi aștepti cu fața spre Tine să stea, dar ei se întorc și privesc înapoi, se uită în lume, se uită la lume, Doamne, iar Tu plângi, plângi, plângi de mila lor, și tot plângi de mila lor și a Ta, o, că n-ai iubire de Dumnezeu în creștini, n-ai, Doamne, n-ai, iar creștinii nu știu ce este iubirea, nu Te cunosc de iubire a lor.

O, nu Te cunosc creștinii, Doamne. Nu vor să învețe ei bine ce înseamnă și ce face iubirea de Dumnezeu în om și în lucrarea omului, căci creștinii Tăi iau de la lume hrană pentru inima lor, o, că n-au voit să Te asculte, Doamne, nici ei. Tu vrei prin cuvântul Tău cel atât de scump să-i atragi spre părinții sfinți, spre trăirea din plin a tainei bisericii, taina dreptei credințe, taina ortodoxiei, Doamne, dar această taină a vieții de creștin este cu ne-grijă păstrată, nu este lipsită de duhul lumii, nu este purtată spre viață îngerească.

Nu sunt creștinii ieșiți din duhul lumii, Doamne, iar Duhul Tău a strigat la ei și a spus și a scris: «Ieși din lume, poporul Meu, ieși, și nu gusta din duhul ei, ca nu cumva să bei din vinul ei amar apoi, ca plată a ne iubirii de Dumnezeu! O, ieși cu inima ta din lume, creștine, ieși și cu ochii, ieși și cu urechea, ieși și cu pasul, ieși cu totul din lume, ieși cât poți să mai ieși, și mergi pe deasupra dacă poți, dacă mai mergi, că pe pământ n-ai unde să mai pui pas pe loc curat și neîntinat de păcat, dar caută să strângi prin ascultare cununi de biruință, și caută cu supunere, o, că altfel nu strângi nimic ca să ai pentru salvarea ta când va fi să ai nevoie».

Și noi, sfinții Tăi, și noi, Doamne, îl învățăm pe creștin să Te asculte cu aplecare și să stea sub binecuvântarea Ta, și-i spunem așa:

O, strânge-ți, fiule creștin, strânge-ți cununi în viața ta cu supunere dacă ești creștin. Lucrează și tu ca ucenicul care și-a lucrat prin supunere cinci cununi într-o clipă de noapte, când, adormind de osteneală părintele povățuitor, el n-a mers să se culce la locul său de odihnă dacă n-a avut rostit peste el binecuvântarea de fiecare seară a părintelui sufletului său, și a stat cuminte și a așteptat biruindu-și voia trupului, care dădea să-l tragă să se culce fără cuvântul celui care îi binecuvânta pas cu pas viața lui și lucrarea ei.

O, câtă învățătură reverseși, Doamne, peste un popor mai întâi, și apoi o împarți pe ea peste pământ! Omul însă este fălos de tot, zice că știe el, că poate el, că este el, iar altfel nu este omul, nu se poate deprinde să se creadă mic, mai mic decât cel mai mic care primește sfat pentru el, pentru pașii lui buni sau răi. O, cum să facă el așa, dacă el se știe mare și mai mare decât ceilalți cu îndrăzneala lui, cu necreșterea lui cea din Dumnezeu? O, de ar lua omul aminte la duhul împăratului David, care suspina umilit și spunea: «Iată, Doamne, Tu ai măsurat cu palma zilele mele, iar statul meu este ca un nimic înaintea Ta».

O, cum să-l întorc pe om spre Tine, Doamne îndurerat? O, cum să fac să-Ți pot da mângâiere în durerea Ta mare, Doamne? O, duhul lumii nu-l lasă pe om, nu-l slăbește, îl hrănește mereu, și așa fac și cei ce se cred creștini de-ai Tăi, și care amestecă în ei hrana Ta cu hrană din lume, și tot ies ei spre lume pe ușa care duce spre lume, o, Doamne, că stă creștinul cu televizorul sub ochi, cu telefonul la ureche și se hrănește din ale lumii și e bolnav de lume creștinul, și nu mai e nici unul care să asculte de cuvântul Tău de peste el așa cum Tu aștepti zi după zi după fiecare creștin care Te-a cunoscut în acest cuvânt, o, și-i scapi din mână pe toți prin aceste îndeletniciri lumești, puse la îndemâna oricui de către omul potrivit lui Dumnezeu, și lucrarea cea cu vicleșug n-o mai simte bietul creștin, fiindcă el o lucrează mereu, și o lucrează atât de mult, atât de mult, o, Doamne, iar Tu dai să vorbești cu creștinul și să-i spui răul ca să-l lepede de la el, dar nu găsești vorbire cu Tine la creștin, nu găsești, Doamne, o, nu găsești.

Voiesc să le vorbesc celor ce se hrănesc din hrana cuvântului Tău, și care ar fi să ro-dească în ei ascultare, Doamne. Dau să-i întorc cu fața spre Tine, spre părinți, spre cer, și le spun lor la toți pe unde sunt, le spun așa:

Voi, cei care știți și căutați cuvântul lui Dumnezeu prin acest izvor de viață dătător în zilele acestea grele, o, fiilor, luați seama bine ce vă grăiesc. Sunteți prea pământești, fiilor. Parcă nu mai doriți cerul și tainele lui. Parcă numai lucrarea cea pentru trup v-a mai ră-mas de lucrarea cea pentru fiecare zi. O, și chiar și duminica, ziua în care dați să faceți odihnă trupului vostru, chiar și atunci tot trupești, tot pământești rămâneți. O, nu mai aveți grăiri duhovnicești, curățitoare de păcate prin stări cerești între voi, curățitoare de răul din voi, iubire sfântă împărțită între frați, o, și vă tot ia valul doar spre cele ce vă sunt de trebu-ință vouă și atât. O, dar pentru Domnul mai vreți voi să fiți și să puteți?

Fiilor, fiilor, alegeți-vă, măi fiilor. Faceți pasul cel hotărâtor. Luați ca lucrare duhul ascultării, al supunerii. Luați știri din cer, nu de pe pământ. Nu amestecați pe cele din cer cu cele de pe pământ în voi și între voi. Slujiți Domnului așa cum am slujit eu, plin de milă pentru El, plin de râvnă pentru lucrul Lui cel sfânt, tot timpul să-L slujesc pe El, și să arăt prin lucrul meu cu Domnul taina raiului, statul în Dumnezeu cu totul, căci eu prin Domnul înăuntrul meu am lăsat scrise pe pământ lucrări cerești, puterea credinței, a rugăciunii, a râvnei împotriva necredinței din cei îngâmfați în duhul lor, foc din cer peste cei fără Dum-nezeu, dar și lucru cu milă, pentru ca să-L cunoască omul pe Domnul, fiilor, și mai ales pentru ca să-Și facă Domnul lucrările Sale peste pământ prin cei ce Îl iubesc pe El între oameni.

Acum, Doamne, îmbracă-mă în duhul cel tare al minunilor sfinte peste pământ, prin care lumea să-L cunoască pe Dumnezeu, că vreau să cunoască oamenii acest har al milei Tale dăruit lor: iubirea cea pentru Dumnezeu. Eu mă supun Ție, și îi îndemn pe toți să caute cu lucrarea supunerii, Doamne, cu taina fiilor lui Dumnezeu, și prin care Tu lucrezi minuni fără de seamă și biruințe mari asupra vrăjmașilor Tăi și a creștinilor Tăi, numai să știe ei, creștinii Tăi, să Te capete pentru ei apărător, și de minuni lucrător pentru ei. Amin.

— O, câtă trudă între cei din cer pentru cei de pe pământ, și care nu socotesc vremea și starea și lucrul cel împotriva lui Dumnezeu și al omului, lucrarea lui antichrist și a diavolu-lui dușman, căci voi, sfinți iubiți ai Mei, trudiți cu Mine la împărăția cerurilor pe pământ s-o așezăm, o, și n-avem loc de om, măi scumpii Mei, că scumpă v-a fost lucrarea pe pământ, și scumpă e și în cer și sunteți voi oștirea Domnului.

O, popor al cuvântului Meu, caută înțelepciunea cea pentru zilele acestea s-o știi, dar caut-o în cer, că pe pământ potrivnicul Meu și al tău te atrage ca să nu-L iubești pe Dum-nezeu cu toată supunerea ta de zi cu zi, și te îndeamnă la amestecarea cu cele din lume, și iată, este de vegheat pentru ocrotirea de duhul lumii, fiilor.

Voi, cei care-Mi stați de veghe pentru un popor, pentru statura lui înaintea lui Dum-nezeu, o, întăriți-vă cu cei din cer, cu cele din cer, fiilor, căci omul este încăpățânat mai rău decât un animal, că animalul cunoaște pe Domnul și se supune Domnului și omului și-și fa-ce omul lucrul său cu el, iar animalul ascultă, o, și nu poate, nu poate și omul așa, nu se apleacă omul, măi fiilor. Iar Mie Îmi este tare, tare milă de voi și-Mi este mereu milă, și de aceea Îmi împart și durerea Mea cu voi, ca să aveți și voi milă de Mine, căci cei ce sunt neaplecați și ne iubitori de Dumnezeu și de frați, aceia nu se apleacă, iar Eu sufăr batjocură, și voi la fel, o, fiilor. O, n-ai ce să-i ceri celui ce a crescut în trup și atât, n-ai.

Eu voi avea grijă să am într-o zi pe lângă voi numai grâu curat, fiilor, o, că Mi-e milă de voi, iar lucrul Meu cel mult este mult, și uneori Mă frâng de tot de mila voastră, Mă frâng și Eu, dar iată, așa e pe pământ, e zor doar pentru cele pământești, iar partea cea care nu pie-re nu mai încapă în viața creștinului care ia de la Dumnezeu acest cuvânt sfânt.

Acum pace vouă! E darul cel mai mângâios pe care vi-l pot da în vremi de mers greu și cu greutate purtate, greutăți fel de fel, dar cel mai greu de purtat este omul neînduplecat, fiilor. Voi însă fiți în răbdare îmbrăcați, că trebuie să fiți asemenea Mie, să răbdați, fiilor, și să împărțiți pe Dumnezeu, căci Eu astă lucrare v-am împărțit s-o împărțiți voi prin lucrarea Mea cu voi, iar pentru truda toată mereu, mereu pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

20-07/02-08-2020